

[Mimi Jakobsen]

drejer sig også i høj grad om – som det hedder i forordet – at teksterne indeholder information om elevernes organisering og de beslutningsprocesser, der foregik under aktionens forløb. Herudfra kan man gennemgå og vurdere de aktionsformer, der blev anvendt. Og så har man selvfølgelig anvisningen på, hvorledes man handler. Det er meget vigtigt for ministeren, det siger hun også i sin redegørelse i bladet Uddannelse:

»Med 1971-reformen blev det understreget, at eleverne skulle lære at forholde sig kritiske til sig selv og deres omverden. Det er imidlertid mit indtryk, at det ikke helt sjældent skete, at skolen har lagt vægten på ordet »lære«. I stedet for at eleverne udviklede deres kritiske sans, f. eks. på baggrund af erfaringer, som de medbragte til skolen udefra, kan man få den fornemmelse, at de ofte ret ukritisk har overtaget læreres akademisk-kritiske holdning. Evnen til at kritisere blev en intellektuel leg, som er svær at omsætte til handling. Netop dette forhold vil give anledning til bekymring. Det er naturligvis nødvendigt at besidde viden og færdigheder, at kunne analysere og kritisere, at kunne forholde sig til sin omverden, men det er ikke nok. En af de vigtigste opgaver for en ungdomsuddannelse er at gøre de unge i stand til at handle på eget ansvar.«

Og det er naturligvis da godt, at vi så har Dansk lærerforeningen, der kan hjælpe til med det!

Ud over det vil jeg gerne om det netop oplæste citat sige, at det er præget af en uhyggelig grad af antiakademisk, antiintellektuel holdning, som jeg finder er helt forrygende beskæmmende, uheldig og meningsløs. Hvad er det for et samfund, et velfærdssamfund, der ikke har råd til akademiske og intellektuelle værdier? Hvor må de overhovedet snart dyrkes? Er de forbeholdt forskningsrådene? De er vel heller ikke velsete. Jeg synes, at det er en meget, meget kedelig holdning; den hører efter CDs mening i hvert fald ikke hjemme i gymnasiet.

Ministeren har også været inde på spørgsmålet om fagtrængsel. Samtidig med at ministeren fremhævede dette som et problem, nævnedes ministeren selv, at der er en hel del nye emner og fag, som bør tages op. Der er EDB, der er massemedie- og miljølære, og så er der de her fatale perioder med praktisk beskæftigelse i erhvervslivet – hvor man så

vil få det stoppet ind – så skal man styrke modersmålet, det skal det her nok medvirke til, og så skal eleverne kunne et par fremmedsprog. Så skal man sørge for, at eleverne ikke er passive forbrugere i fritiden, men hvad de så skal være, ved jeg ikke, aktive forbrugere skal de forhåbentlig heller ikke være, og jeg ved ikke forbrugere af hvad. Og så skal de naturligvis deltage i de demokratiske beslutningsprocesser. Det kan være meget godt alt sammen, men jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren ikke kan give et bud på, hvad det er, der skal glide ud. Lad os tale ren snak, og lad os få at vide, på bekostning af hvad de skal lære at være aktive forbrugere i deres fritid. Det er selvfølgelig U 90, der stikker hovedet op igen her, det kan jo ikke undre nogen; der er vel ingen, der for alvor har troet på, at det var skrinlagt. Det vil jeg altså gerne have et klart svar på.

Som sagt, målet er givetvis en integration med EFG. Det fælles basisår hjælper godt på vej. Indflydelsen fra det erhvervs-mæssige, det praktiske, som skal ind i gymnasiet, er naturligvis medvirkende til, at man efterhånden kan få de to uddannelser til at ligne hinanden så meget, at de kan integreres både af økonomiske og af ressourcemæssige grunde, og jeg kan allerede høre alle argumenterne. Det bliver som sagt ikke med CDs medvirken. Jeg vil da gerne foreslå, at vi i uddannelsesudvalget tager det her op til nærmere drøftelse, for jeg synes ikke, at ministeren indtil nu har været særlig meddelsom.

Steen Folke (VS):

Det er jo ikke ligefrem nogen ophidsende debat. Alle siger det, man regner med, og jeg skal da også nok glæde hr. Bertel Haarder med at sige et par af de skrækelige ting, han forventer. Omvendt er det ikke overraskende, at fru Eva Møller forsvarer den triste terpeskole, at hr. Bertel Haarder fører sig frem som ridder af den uindskrænkede fag-idioti, og at fru Mimi Jakobsen nu tager stærk afstand fra enhver form for aktivitet blandt gymnasieeleverne – det er jo nok ikke Aktive Lyttere og Seere, de melder sig ind hos.

Jeg skal ikke sige et ord om integration af teoretiske og praktiske uddannelser eller om integration af de erhvervsfaglige og gymnasiale uddannelser, for at være mere præcis.